

על הפרשה בחרוזים

שופטים

מי אתה – סוחר, עגלון או סוס?...

אתה נראה לי לחוץ, חרד וירא,
אתה יכול אולי להסביר לי
בבקשה מה קורה?
האינד מבין?
שאל הסוחר בתמיהה,
אם נתפס על הגבול,
התוצאה תהיה נוראה.
אענש במאסר וגם במלקות,
לא אראה את משפחתי
לשנים ארוכות.
גם יושבת עלי קנס ותלקח הסחורה.
ממש סיוט אמותי, אים ונורא!
אהה, אמר העגלון
במבט מבין ורחמן.
אך עד שנגיע לגבול – יש עוד זמן.
יש לנו עוד חדש שלם של נסיעה
לפחד כבר מעכשו זו טעות נוראה!
שב ברגע ותהנה מהנוף,
עם המתח תתמודד כשנגיע לסוף...
הימים חולפים
והעגלה ממשיכה במסלול,
והנה עוד רגע מגיעים אל הגבול.
מולם שוטרים,
מחסומים והרבה המלה,
ופתאום העגלון נראה אחוז בהלה.
תמהני עליך, אמר הסוחר,
אתה הרי ידוע כאדם
שאת אף אחד לא סופר.
איש גס ומחספס עם 'עור של פיל',
אז איך הפחד הצליח
גם אותך להפיל?
תראה, השיב העגלון
במבוכה משנה,
אני מרגיש שהגענו למקום סכנה.

זה עתה נכנסנו לחדש אלול,
וזה זמן מסגל
לחשב מחדש המסלול.
כדי שנערוך למשפט המתכנן,
כדאי שננצל כראוי את הזמן.
בואו ונשמע משל מעורר,
שרבי ישראל מסלנט
היה נוהג לספר:
בעירה היהודית של פעם
היה סוחר מתחכם,
שראה ברכה בכל עסקה שרקם.
כעת שמע על הזדמנות מבטיחה,
לקנות סחורה בזול,
במדינה הסמוכה.
אולם מכשול אחד
עמד בפני העסקה,
במעבר הגבול ישנו מכס מפקע.
החליט הסוחר
את הסחורה להבריח,
וכך יוכל מהעסקה להרויח.
הלך ושכר לו בעל עגלה,
שתמורת סכום הגון
הסכים לשתף פעלה.
והנה העגלה אך יצאה לדרכה,
והסוחר התחיל להרגיש מועקה.
כל גופו נאחז חיל ורעדה,
זעה נטפה ממצחו,
ושניו נקשו דא לדא.
למה אתה חור? העגלון אותו שואל.
אולי תרצה להתרענן
עם פחית 'בלו' או 'אקסל'?

אם נתפס, יהיה ממש רע,
יעצרו אותי על סיוע לדבר עברה.
העגלה שלי תחרם ברב בזיון,
פרנסתי תגדע ואהפך לאביון...
* * *

הנסיעה הארכה
סוף סוף הגיעה לסיומה,
והסוחר והעגלון,
שניהם משקשקים מאימה.
היחידים שרגועים
ללא שום בהלה,
אלו שני הסוסים,
שאף השמיעו קול צהלה...
הרי הם בהמות
עם לב אטום כמו אבן,
וכל מה שמענין אותם
זה מנת הקש והתבן...
זהו המשל, והמסר חודר לעצמות:

למי מהשלושה היינו רוצים
להדמות?
האם באלול נהיה כמו הסוחר –
נתפס את עצמנו כבר מעכשו,
ולא נאחר?
או אולי כעגלון נרצה להיות,
ורק ביום הדין נזכר לפרע בבכיות?
או שמא ח"ו נבחר להיות כמו סוס,
ואת ראש השנה נעביר בפספוס?...
נאחל לכלנו את חדש אלול
לנצל,
נתאמץ להשתנות ולא נתעצל.
נתקן המדות ונקבל קבלות,
ובעבודת השם נבקש להתעלות.
וכשנגיע סוף סוף ליום החשוב
שהוא הראש,
נכריז בלב שמח: המלך הקדוש!

על הפרשה בחרוזים ובראשי תבות: שופטים ושוטרים

ש מיעה לחכמים מאין לומדים? ככתוב: ועשית ככל אשר יורוך.
ו אפלו יגידו לך על זמין שהוא שמאל – שמע בקול החכמים ומו השמים בברוך!
פ עם היה לנו מלך, אך התורה הגבילה אותו בנשים, פן יסור...
ט בע האדם – מכיר הבורא. ולכן, להתחכם פה – אסור!
י דוע ששלמה המלך, נשא נסיכות רבות – על מנת לגיין בודאי.
מ כל מקום, עבר על צווי השם, ולכן נענש כשהחליפו אשמדאי.

ו עוד בפרשה, על שאסור להתחכם: תמים תהיה עם השם אלקיך!
ש מר מרחק ממגידי עתידות, ולא דוקא מהסבה שהם עובדים עליך.
ז דאי שאם השם הזהיר, סימן שנתן להם כוח עם ממשות.
ט עם האסור – שנאמין ביחודו, ולא נחשב חלילה שיש פה עוד רשות!
ך גישות גדולה לכבוד האדם, לומדים מפרשת חוזרי הקרב.
י ש בכונה סבות שונות לחוזרים, כדי לחפות על הירא ורך הלבב.
מ פרש רש"י: החוזר ירא, כי יש בידי עברות רבות וגדולות.
המסר פה: אם נתחזק ביראת השם, לא נחווה יראות נפולות!

מחבר: עוז חקק © לתגובות ולתרומה לעלון: 052-7662106 ozhakak76@gmail.com

לרפואת: מו"א הרצל אלדד בן סעידה. להצלחת כל עם ישראל, ולהשבת כל החטופים הביתה לשלום!

תודה לתורם שזכה לממן ההדפסה/ זכות העלון תעמד לו לבריאות ולפרנסה.
אולם עדין ממון לעלון הבא נצטרך / מי יטל את הזכות ומן השמים יתברך?

חדש: נתן להזמין אצלנו ברכה מקורית ע"פ לחן של שיר מפר / עבור אדם אהוב ויקר.
מתאים במיוחד כשיר הנושא / למסבת בר או בת מצוה – זה את הארוע "עושה!"
או עבור יום הולדת של סבא או סבתא היקרים/ מנסיון שלנו – זה את הארוע מרים!